XUT!

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ :
CARRER NOU, 45

ANY III — NUM. 105
BARCELONA, 12 NOVEMBRE 1924

APARTAT DE CORREUS 925
TELÉFON 2753 A

LA TARDOR.

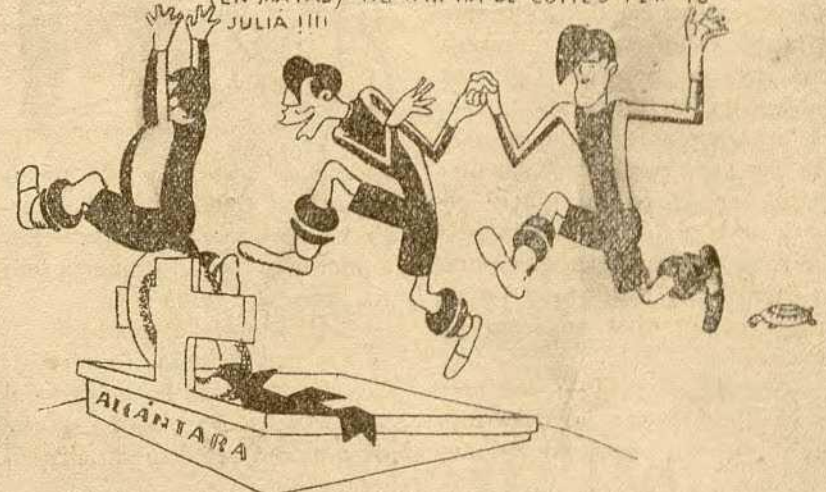
LA CAIGUDA DE LA FULLA

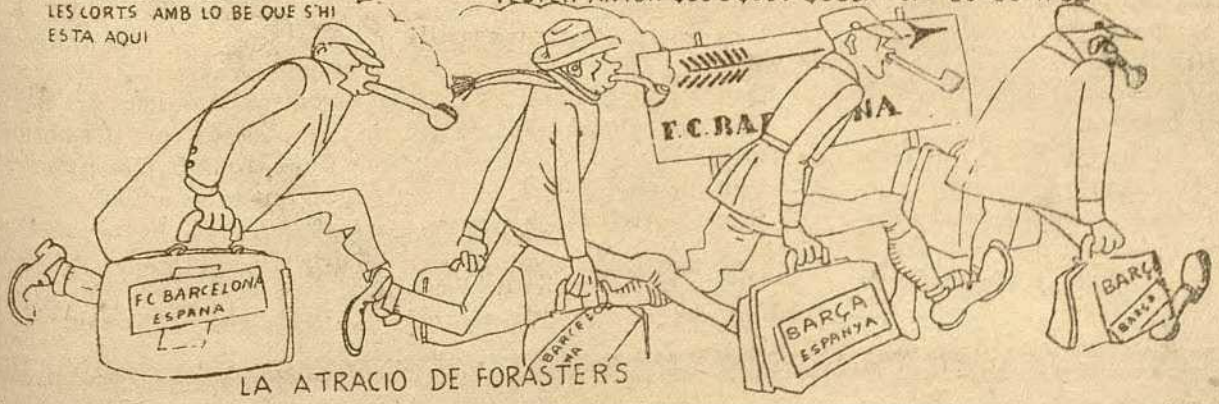
(EN MATAS) NO N'HI HA DE CUITES PER TU JULIÀ !!!!

(EN SANCHO) QUALSEVOL VA A LES CORTS AMB LO BE QUE S'HI ESTA AQUI

VESTEN ANTON QUE L'QUE S QUEDA JA ES COMPON

LA ATRACIO DE FORASTERS

La resurrecció de la «Mosca»

TRENCADISSA — DECLARACIONS TRANSCENDENTALS — LA DISCÒRDIA — ¡*ABAJO EL EXTRANJERO*! — COMPARACIONS — LA COSSA AL C...

Una comissió composta de 73 individus, que venia en representació dels 14 socis de la «Penya Esquerra», va comparèixer a la nostra redacció. Llegiren el lletrero que hi ha a la porta, que diu: «*Cerrado los días festivos que no sean domingo ni fiestas de guardar*», i entraren tot campetxanos cap al Saló de Cent. Tots portaven una «mosca» a la solapa i anaven armats amb bastons de canya americana.

—La redacció del XUT!?

—*En ella estáis, caballeros*— els va contestar el mosso encarregat, etc...

—Doncs, a les tres!—va cridar el que feia de cap de colla...

I començaren a repartir cops de bastó a tort i a dret, fins que lograren esbotzar el mobiliari convertint el Saló de Cent en una botiga de drapaire.

L'amo va sortir amb el ulls fora del cap, portant-los en una safata; en Dova encenia el *cigarro* amb el foc que treia pels queixals, en Taujà renegava com un carreter... L'únic que no va perdre la serenitat va ésser en Cuscunilles.

—*Seguid, seguid la rotura*— els va dir amb veu *meliflua* més humil que un «professional anglès.

Després, apart, va cridar al mosso encarregat... etc, i a cau d'orella li digué:

—Vés a cercar dues capses de matar insectes.

En Dova, en Taujà, en Granota i els demés ho comprengueren i esboçaren un somriure maligne, que volia dir: «*Ahora lo comprendo todo y sin embargo llovía.*»

...I què va passar? Que als cinc minuts en Cuscunilles amb els pòlvors insecticides feia espeternegar als 73 «moscas» i que als deu, guillaven com a esperitats, saltant per les finestres, cabuçant-se pel *water* o eixint per la xemeneia.

—Caceu-ne un per fer-lo cantar!!—va cridar en Dova.

I en Granota va estabornir-ne un d'un cop de tinter i el va

asseure als restes de silló presidencial que quedaven. El «mosca» va obrir els ulls esparverat, els mogué a dreta i esquerra fent una ganyota i cridà:

—*Soy hombre* al pot!!

—De cap manera. Si ens explica tot el que hi ha de cert entre el «Barça« i vostès i l'actitud que pendran per l'avenir, li perdonarem la vida.

—No em comprometeran?

—Som discrets com un aparell de galena.

—Doncs així cantaré.

—No, que plourà—va cridar en Taujà.

—Vull dir que parlaré.

—*Bravo*! Això és el que volem!

—Doncs bé; després de l'assemblea del «Barça», la nostra ferma institució restà a l'expectativa per veure el caire que pendrien els aconteixements. En Sami va triomfar, en Piera va imposar la tarifa... Això ens va escamar. L'Alcàntara un dia ens vingué a demanar consell per si tenia de fer com els altres, o seguir essent bon xicot. «De lo perdut treu-ne el que puguis!», li aconsellàrem nosaltres i va fracassar. L'únic que s'ho mereixia no fou oït per la Directiva i per més escarni, fou llençat a la *maledicència* pública, i li tragueren els drapets al sol com si es tractés d'un vulgar *pesetero*.

—Begui i sossegui's—li digué en Granota, allargant-li el tinter.

—Això *en el seno* de la nostra institució va produir una excitació comparable amb la cafeïna. Va passar un quant temps i un dia ens trobàrem en ple camp de Les Corts, que l'equip del «Barça» no era l'equip del «Barça», sinó que era una «Societat de Nacions» amb els colors blaugranes que corrien amunt i avall del camp sense entendre's ni correspondre's. Era aquell l'equip representatiu de Catalunya? Era aquella la catalanitat que tiràvem en cara a altres clubs? Era aquella...

—Sí, era aquella...

—No, no era aquella! Els «mosques» conscients del deure no podíem suportar que se'ns prengués el pèl, que s'ens befés, que s'ens escarnís, que s'ens trepitgés, que se'ns anul·lés...

—Begui, jove, begui—tornà a dir en Granota, allargant-li el vas.

—Per això, el divendres tots

18 i mig, com un sol home, ens presentàrem al «Barça» per imposar la nostra autoritat, perquè es complís el reglament, per a què els jugadors fossin tots de casa, per a que regnés armonia entre socis, directius i jugadors...

—I què?

—Miri...

El «mosca» es va abaixar les calces i ens mostrà un morat de la mida d'una tauleta de cafè a la galta esquerra.

—Oh!!!!

Li havien donat una cossa al c... El compadírem i li donàrem un sidral.

El Conclave

Conversa d'actualitat

—Vatua l'ou!

—Què ha dit, sant cristià?

—He dit: vatua l'ou, i ho sostinc.

—Però què és el que li ha fet perdre la xaveta?

—El que en aquests moments és la «cuestión latente». *La humillación del altivo, la inconsecuencia del consecuente.*

—Si no parla més clar, no l'entenc.

—Ha, ha, ha!

—Què fa?

—Deixi'm riure una mica sarcàsticament per no mossegar-me una orella. Ditxós de vostè que viu als llims! Es l'única manera d'ésser feliç. Ah, traidora pesseta!

—Senyor Llagostera, per Déu, expliqui's, o em fereixo. Què succeeix?

—Succeeix el que tenia de succeir. Ell, l'home del *puntillo* i *dels tretze són tretze,* ha afluixat, i torna a jugar. Que tot és mandanga. Que abans de comprar un llonguet, cal fer escriptura, i que per tirar deu cèntims a una màquina de pastilles de xocolata, s'hi ha d'anar amb un notari.

—Em deixa astorat!

—Què m'en diu dels «futurs campions»?

—Home, que amb aquest pas, poden ésser campions de l'any 1999.

—Li estalvio avisar a l'estorer i al mateix temps l'ilustro.

—Ja estem ben frescos!

—Per a evitar això, l'astoro.

—I com ho ha sapigut tot això?

—Pst! Llegint *El Baúl Deportivo.*

—Ah! Així vostè és un savi! Quina gràcia! Si jo fos savi, també el llegiria *El Baúl Deportivo*!

—Doncs, què llegeix, vostè?

—Jo llegeixo articles d'en Trabal a *La Cornada* per adormirme.

—I què?

—Morfinòmacs!

—Però tornant a la «cuestión palpitante», què li sembla?

—No em sembla res. Ho trobo natural. D'aquí un quant temps passarà el mateix amb l'Alcàntara... I per acabar ensenyant la ceba, valdria més que abans de començar, tant els directius com els jugadors afluixessin, i així restarien ignorades moltes intimitats que fan olor de moltes intimitats que fan pudor de claveguera. Això de treure's els drapets al sol quan renyeixen per deixar-ho a darrera hora tot al mateix lloc, és molt trist.

—Vostè hi toca.

—Per afició només.

—Però hi toca.

—No ho faci córrer i li diré el *truco*: Un servidor és músic.

Dova (fili)

En Peidró

En Peidró l'ha defecada. La Junta del «Sans», aconsellada per en Greenwell, l'ha expulsat del primer, i potser de tots els equips del club.

Causes? Francament, ens donem vergonya de dir-ho, o, millor dit, temem que, a l'escampar-ho, en surti perjudicada la

nostra «glucosa» dentadura. Però com que un redactor del XUT!, per acontentar la parròquia és capaç d'acceptar les propines que li ofereixin, anem a jugar-nos l'existència *en aras del deber*.

En Peidró, la novella adquisició del «Sans», és aficionat a lo espiritual; és, com si diguéssim, parent d'en Lakatos per via espiritista, i el pobre xicot, el dia del partit «Sans»-«Júpiter», durant l'entrenament del matí, no pogué resistir la temptació de reconfortar-se amb *tres cepas* i *pico* que li va oferir un *desinteresado* (!) amic (?), i, com és natural, en l'entrenament es va entrenar a fer «esses», i en Greenwell», que el que vol és que facin gols, me'l desqualificà per *tiempo indefinido*, com en Gamper a l'Alcàntara...

Què passarà? No volem *jactarnos* de profetes, però ens jugaríem la nostra sotana contra un escuradents, a què abans de poc tindrem la fesomia reformada...

Oh, els màrtirs!

FRA GRANOTA

En Jaumandreu

Un dia entre els socis «europeus» hi va haver gran expectació. S'havia «descobert» un nou porter-«as», que donava la sensació de què era el millor entre el millor...

Els socis «europeus» brincaven com bojos i omplenaven de *mimos* al futur *fenómeno*, que es creia ésser un déu de l'Olimp...

Però els *fenómenos*, quan estan en època de formació, són fràgils com en Cella, i el que se'ls indigesta més són precisament els *mimos* i la «calderilla», i com que d'ambdues coses en Jaumandreu n'anava, com qui diu, cobert, en Jaumandreu sucumbí...

*
* *

Un jorn se sapigué que la Junta de l'«Europa» volia tenir en Pedret sots la seva *tutela* i posarlo en lloc d'en Jaumandreu. No en vulguin més de crits, de protestes, de «I ara, què s'han cregut!», i d'amenaces per part dels *paganos* «istes» de Gràcia!

—Substituir en Jaumandreu! Treure en Jaumandreu per posar-hi en Pedret! I ca, home, de cap manera!

I tant protestà, tant amenaçà, el *vulgus*, que la Junta de l'«Europa» es veié obligada a deixar córrer les negociacions i quedarse amb el futur «as».

I ara, ara que el futur «as» ha fet llufa i no n'encerta una per miracle, ara, repetim, els graciencs s'arrepenteixen d'haver defensat al *fenómeno* en constitució... Però ja no hi ha remei...

OBSERVÀTOR

COL.LABORACIÓ I ARRÓS

Model d'entrenament.—La desgràcia del barret.—«Bombo» i platerets, o desqualificació perpètua.—Sidral per barba.

Nosaltres, pobres aficionats al futbol, pobres aficionats d'un poble de mala mort, pobres de recursos i pobres *amateurs* de *pura cepa*, aquesta pobresa ens fa tenir, a voltes, idees lluminoses. Vegi's, si no.

Sóc *amateur* del club de Campdevànol; amb penes i treballs hem aconseguit tenir camp de futbol; aquest camp (que no és tancat, per regles d'higiene) té una de les portes (del joc; de les altres no en gastem) al límit d'un camp de blat de moro; per a que no passés la pilota, vam improvisar (per sempre) una tela de galliner; com que no gastem anglesos (d'Anglaterra; dels altres, massa que en tenim) per entrenadors, la pilota, quan surt del nostre peu, va allà on va (axiomàtic).

El pagès propietari del blat de moro va venir a queixar-se de què li trencaven la millor de la vianda. Es clar, amb la nostra direcció *indirecta* li fèiem una trencadissa de canyoques de *padre y señor mío*. Ens va dir: «Per cada espiga que trenqueu, m'haureu de donar cinc pessetes. Si només m'espolseu la panotxa, deu rals.»

Dit pagès va marxar rondinant allò de: «d'una espiga, al cap de l'any me'n surten més de cent, al cap de dos...», etc., allò de la faula de la lletera, ni més ni menys.

I ja ens veieu a nosaltres que xutem amb aquell *tiento*; xut

Comerç de Joies
CARME, 16, PRINCIPAL BARCELONA
COMPRA I VENDA D'ALHAGES, MOBLES, MOCADORS DE MANILA, ANTIGUITATS, :: :: OBJECTES D'ART, ETC. :: ::
CASA ESPECIAL EN RELLOTGERIA FINA

que endinyem, de segur que va a gol, i si un nostre company té la desgràcia de xutar malament i espolsa la panotxa del pagès (de l'espiga), deu ralets. Si algun dia tenim la mala, com que fem com una germandat, ens trobem que entre tots onze no podem pagar els desperfectes, i llavors, sense calé, en lloc de poguer anar a la «Siempreviva» o al Casino, o al teatre, ens tenim d'acontentar amb un quinzet de xarop i deu cèntims d'anissos a la font de cân Branques.

Si el que ens va exigir el pagès a nosaltres, ho exigissin els directius dels clubs importants als seus jugadors, tal com jo ho tinc ideat, fóra un gran avantatge pel públic i pel club.

Ara que s'ha posat en voga la qüestió de les tarifes, es podria fer la següent:

Quan els xuts que claven els jugadors són *que de què* o *quasibé*, *kiks* amb mala *pata*, *hauts*, etcètera, es podria subdividir en vàries classes:

Primera. Que la pilota surti fora del camp sense perjudicar a ningú del públic..., el jugador causant pagarà una pesseta.

Segona. Si la pilota toca a un senyor..., dues pessetes.

Tercera. Si toca a una senyora, cinc pessetes, perquè els danys poden ésser majors i poden perjudicar a algun innocent.

Quarta. Si al senyor tocat (no de l'ala) per la pilota se li aixafa el barret, es poden trobar dos casos: que sigui de palla i de panyo; si és de palla, al jugador que l'hi estripi se'l desqualificarà temporalment, demés de pagar 100 pessetes, i si és de panyo i l'estripa (amb lo que és difícil fer-ho amb la pilota), se'l desqualificarà *perpètuament* després d'abonar 1,000 pessetes.

El jugador que tingui la dissort de estripar el barret de panyo, se l'agafarà, donarà tres voltes al camp al so de bombo i platerets i estarà obligat a plorar per força.

Potser no hi veieu la punta, eh? Es que no m'he acabat d'explicar.

Ultra ésser un sistema patenals entrenaments i així no xutar tat per fer assistir els jugadors fins que tenen el gol al nas, és pràctic per el públic, puig tot el que es recapti provinent de les faltes dels jugadors, serà destinat per un sidral per barba (a cada un del públic); si el recaptat és insignificant, el públic es podrà donar per satisfet de poder veure un partit d'aital forma.

Inconvenient en adoptar-lo, no n'hi ha cap; doncs, apa, Gamper, La Riva, Matas, Roig, etc., féu per manera de què els vostres *poulains* aprenguin d'apuntar bé; aquest sistema original és propietat, però ja vos la dono, sols vos demano que quan el recaptat sigui insuficient per el sidral pel públic, en destineu una bona part (un sidral bis o tris) per tots els plumífers sidralistes.

AFID-LIRU

Campdevànol, setembre 1924.

UNA TROBALLA

—Pell bonna, bonicca e baratta...

—Vatua, Waya wais! Els turcs que em faltaven per al primer equip!

Borsa de cotització

«Peinados Cros, S. A.»	a la par
«Saltos de magnesia Hombre-llagosta»	91 %
«Tanques Carulla»	a la par
«Jerseis y artículos de fantasía Jaumandreu	83 %
«Zamoranas»	a la par
«Miniaturas Barrachina»	a la par
«Antigüedades Torralba»	95 %
«Casa de lactancia Juanico»	75 %
«Canteras Pedret»	96 %
«Tarifas, presupuestos y proyectos Piera»	24'50 %
«Vagones-capitonés Zabala»	102 %
«Despejes Cabedo»	a la par
«Energía porteril Platko»	a la par
«Walter's Closets»	103 %
«Martingalas científicas Planas»	95 %
«Caja de Ahorros Sancho»	a la par
«Cargas y descargas de emoción Mauri»	87'50 %
«Despejes grimegiales Serra»	99 %
«Ciclos Vinyalets»	99'50 %
«Porcelanas de Sevres Cella»	84'50 %
«Cooperativa de velocidades Alcázar»	a la par
«La buena voluntad Martí»	88 %
«Anónima de Pepas Inglesas»	13 %
«Clínica Alcántara»	5 %

No hi ha hagut gaire moviment malgrat els aconteixements. Els valors sembla com si es resistissin a baixar. L'aparició de nous valors, única manera d'enderrocar els antics, es retarda degut a què la gent és rutinària i té por de què l'enganyin.

La baixa dels «Tarifas, presupuestos y proyectos Piera» ha constituït una veritable catàstrofe. A Borsa, en el rotllo que fan els blau-grana, es registraren desmais, accidents i atacs de nervis. Ningú podia preveure una baixa tan sobtada de 63 enters. Es tem que molts tenedors hauran de dedicar-se a l'agricultura.

Els «Jerseys y artículos de fantasía Jaumandreu» trontollen, i a ben segur que amb un parell de sessions com la del diumenge farien la fi d'en Cagaelàstics.

Els «Saltos de magnesia Hombre-llagosta» tenen tendència a baixar.

Han aparegut els «Clínica Alcántara» a un canvi irrisori. De totes maneres, creiem que tot s'arranjarà.

HAU PASSA HAJEURE

AFICIONATS A LA FOTOGRAFIA

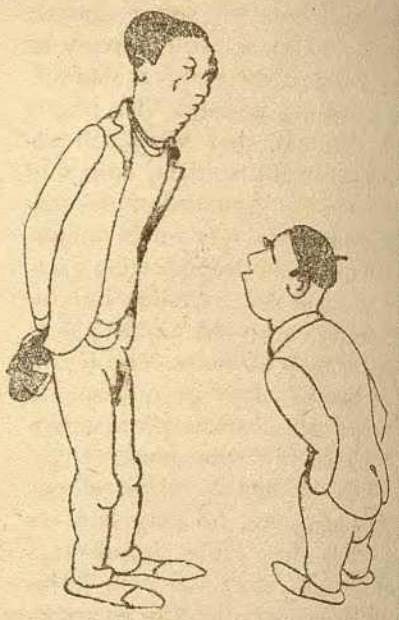
Estalvieu-vos les molèsties del Laboratori, enviant els vostres encàrrecs a

ARRAUT

TALLER I LABORATORI DE FOTOGRAFIA

Carrer de Bonsuccés, 7, 1.er

En aquest TALLER no es ven material de fotografia ni es retrata. Sols fem treballs per aficionats.

—I doncs; com és que ja no jugues amb el «F. C. Gratallops»?

—Pst! Mira, m'han tret perquè volien un davanter d'*altura*.

"Sobres" un article del senyor Badia

Cuando el loco no sabe qué hacer, escribe artículos.—SEGISMUNDA. Vol. II, t. X.

Don Agustín Peris de Vargas treu foc pels queixals...

En un dels últims números del *Fandango Rotativo*, un senyor del qual tenim formada ja la nostra opinió, equànime i sidralista, ha publicat un article en el qual diu que el «Català» sols existeix en la imaginació del *presidente, vocal y capitán del equipo, que todo lo es el señor Peris*. Després d'això, diu que el «Català» no té socis i que *don Agustín*, la vigília dels partits, va a reclutar els jugadors a Canaletes...

Nosaltres, que som més malfiats que la mateixa Providència, ens hem reunit en conclave, i, després d'estudiar a fons el dit article i d'examinar-lo amb lupa

El futur equip del «Barça», representatiu de Catalunya

per si s'hi veia alguna *raspadura*, hem acordat que l'article aquell ens *olorava* a *suelto redaccionil*. I ara anem a explicar-nos amb claretat.

En el banquet en què es va celebrar les noces d'argent del «Català», que existeix pesi al senyor Badia (?) i als redactors del *Mundo*, en Peris va deixar anar unes parauletes, no direm si encertades o no, contra la premsa esportiva *Mundo* i *Cornada*. La *Cornada* va contestar des de ses columnes d'una manera que, si no fos que coneixem als que l'escriuen, juraríem que el *rotatiu* el *confeccionen* una colla de paveros, lo qual va produir una advertència carinyosa del redactor «Raf», del *Diluvio*, que després va ésser considerat com un *venut* pels de la *Cornada*. (La mare, quins embolics!)

No se'n parlà més, car el senyor «Raf», amb un encert digne de tot un sidralista, no va voler contestar a la «insídia» *cornadesca*.

I quan nosaltres dàvem ja per acabat l'incident Peris-*Mundo*-*Cornada*, el *Mundo* se'ns despenja amb el dit article, en el qual nega l'existència del «Català».

Nosaltres no volem discutir al senyor Badia si un club pot «existir» havent-hi sols president; però el que no acceptem de cap manera és que digui que els *comensales* que van assistir al banquet es rifessin d'en Peris, car això és tractar al sota-signat, subscrit, etc., etc., de «mofeta», tractament que no acceptem de cap manera i que no volem deixar sense protesta...

I prou, que el temps passa i tenim d'anar a ajudar a en Peris a reclutar jugadors pel diumenge vinent...

DON GRACIOSA

Ja és aquí!!

Els incrèduls, els caga-dubtes, els recelosos i els escèptics han rebut un cop de mort. En Zabala ha sorgit (no els mitjons, eh?). Ha sorgit impetuós, arrollador i feréstec. No hi han valgut *oncbacks*, ni *despejes cruzados*, ni *experiencias de zorro viejo*. Els seus noranta quilos han caigut damunt d'un equip inexperimentat i l'han aixafat.

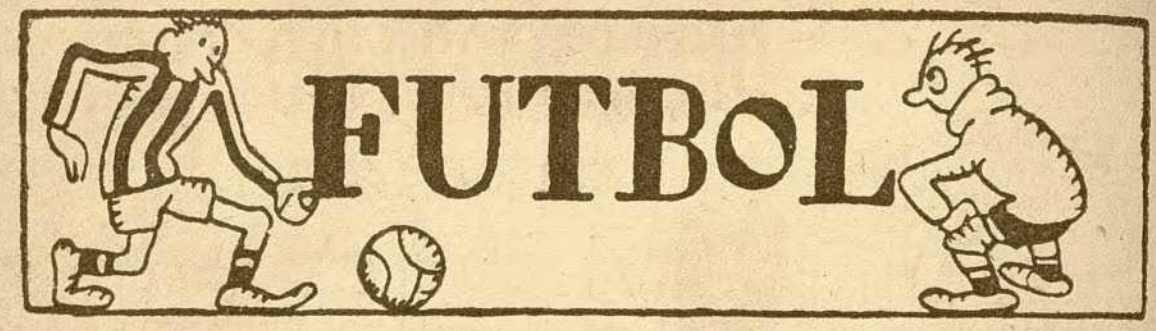
Qui és capaç de tornar a dubtar davant d'uns fets com els de diumenge? La raó és per en Bru i cadascú el que sigui seu. Què diran els tècnics, de la davantera de l'«Español»? Que ja té cohesió? Bòfia! La davantera de l'«Español» és la mateixa de sempre. Segueix fent la guerra de «guerrilles» sense oferir blanc al contrari. Què els mancava? Confiança; i el diumenge, atrinxerats darrera la còrpora d'en Zabala, la retrobaren i en feren bon ús.

Quin és el millor davanter-centre de Catalunya? En Cros? No gaire. En Sami? Ni parlarne. En Feliu? No em facin riure. Doncs, en Zabala? Justa la fusta!

Malgrat els pesi, en Zabala és el davanter-centre millor de Catalunya.

MARGOT,
la joven trans-siberiana

Medalles, Insignies i Copes
per a concursos d'esports
Eduard Segura. — Pl. Reial, 15

BARCELONA - GRÀCIA

Un empate más qué importa al «Barça».

DOVA

Vàrem dir que el «Barça» era l'equip dels «scores» minços i els aconteixements es cuiden de donar-nos la raó.

Nosaltres abans li teníem bola al «Gràcia». No hi podíem fer més. Allò de què els jugadors sortissin al camp disfressats d'urbans, com si fossin onze llagostins amb calçotets, ens molestava.

Ja podia fer-ne d'habilitats en Lapena, d'entrades feréstegues en Sastre i de parades *montaraces* en Palau, que nosaltres ens sentíem un pes a l'estómac com si hi tinguéssim a tot l'equip gratant-nos-el amb paper de vidre. Però quan la evidència, encara que sigui en forma de llagostí, es planta al mig del camp i fa rodar el cap a onze blaugranes i perdre la xaveta a 11,000 socis provocant ronqueres, atacs de nervis i algun clatellot escaducer, no queda altre remei que doblegar l'espinada i rendir-se a la evidència. El partit del diumenge, per a la història del «Gràcia» és un capítol de glòria dels més brillants.

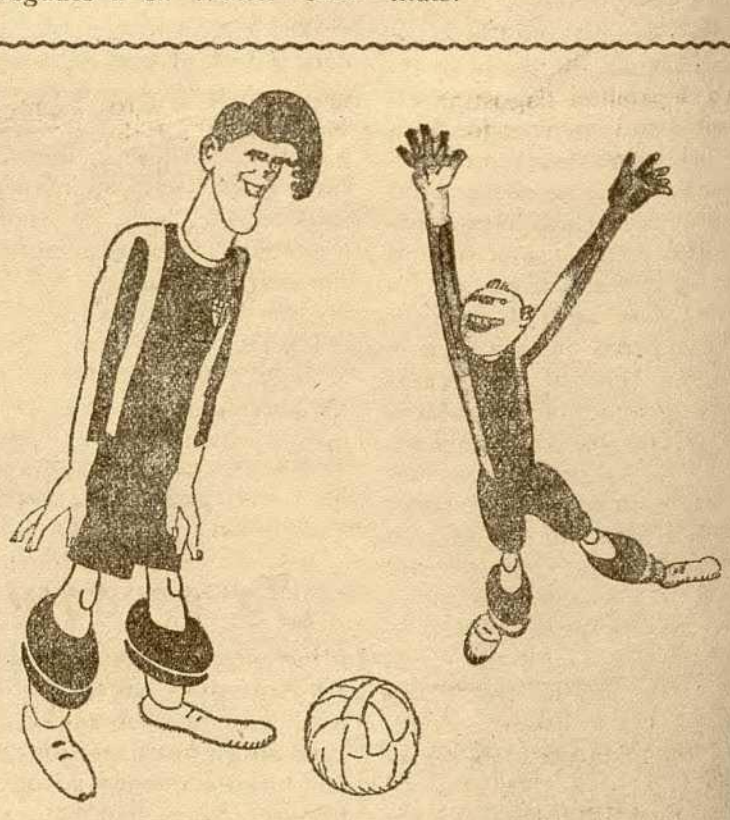
—Mingo! — cridaven els del «Gràcia», cada vegada que en Lapena portava la pilota arran de «kic» i la enviava als peus dels davanters.

I en Mingo, prescindint de la panxeta i de la cansalada que perdia pel trajecte, passava el *fielato* d'en Carulla i amb un estil «Sagi» centrava serè com aquell que no fa altra cosa que complir amb el deure. En Piera, intrigat, preguntava: «I què guanya aquest xicot?» «Cinquanta pessetes», li responien, i estranyat, exclamava: «Sembla mentida que per aquest preu es pugui centrar tan bé!»

En Sastre, amb la cabellera de filferro i aquell posat d'*indio* ilustrat, va lograr passar mantes vegades a en Walter cosa que fins el diumenge era considerada impossible.

En Palau, amb la punta del peu, allunyava la pilota amb les mans a les butxaques i la gorra de gairell fet un guarda-baranda més temerari que en Bruguera.

Si diguéssim que el «Barça» no va jugar amb ganes de guanyar, mereixeríem que ens qualifiquessin de desaprensius. El «Barça», en conjunt, va jugar decidit i amb entusiasme, però varen fallar algunes individualitats.

LA RAPIDESA D'EN PIERA

—Què fas, Piera? Mira que et pendran la pilota!!
—Pst! No és pas meva...

El segon capítol del desastre de "Los Campos Cataláunicos" efectuat en "Los Campos Europeos"

En Sancho va resultar un *eje* descentrat, que mentre parava la pilota amb la panxa, per topar-la amb el cap i collocar-se-la convenientment als peus, es topava amb un *prestidigitador* gracienc que li birlava la bimba i el deixava amb un pam de nas (olímpic) sense saber per on navegava. En Piera va jugar com un interior dissecat. No tocava bimba ni per remei. Estava ensopit com si l'ànima ja no fos seva. En Torralba també va fer... xufff. No va entrebancar ni va destarotar a ningú, semblava un debutant de 60 anys que fes la primera comunió assegut a la basseta. Ni els crits, ni els improperis, ni els xiulets lograren remoure-li la fibra sensible.

Qui més va fallar? En Palo? No. En Palo no va fallar perquè poques vegades entrà en joc. Va complir.

En Sami fins a darrera hora no es va despertar. Quan es va adonar que un «hombre-llagosta» com ell tenia de sucumbir enfront d'un parell de llagostins, es va sublevar i va reaccionar com un «hombre-hiena» i els deu minuts darrers del partit varen consistir en un atac despietat a la porta d'en Palau. Però com que no es tractava de cap Palau de crocant, sinó d'un Palau de pedra picada amb canons i sentinella a la vista, tot fou endebades i l'empat va subsistir *por los siglos de los siglos. Amén.*

...I com que en aquest món hi hem vingut a patir... *Patir i patir hasta morir!*

DOVA (FILL)

LA PRIMERA «ZAMORADA»

L'«Español» surt a la «palestra» amb una cara de por, que fa llàstima. El públic xiula, perquè en Zamora vol borrar un semi-círcol tot castís que han pintat sobre la línia de l'ària de penal. S'oloren pinyacs.

JA LA BALLEM

L'«Europa» arrenca i en Julià comença a pifiar. Un del públic diu «ceba», i en Pepis li contesta que ell fa tot el que li plau. L'espectador es ruboritza i calla. Val més callar que rebre.

UN DAVANTER A LA MISÈRIA

En Zabala i en Cros s'embesteixen i cauen tot dos a terra: en Zabala sobre en Cros. Se sent un crac! i en Cros queda macat, i passa a extrem dret. L'«europeista» renega i mastega regalésia. L'«españolista» mastega regalésia i renega. L'esperit de contradicció!

EL PRIMER

L'«hombre-tanque» agafa la pilota i engega una canonada que va al pal. En Jaumandreu sua, però no *despeja*, i un remat (no de xais) formidable enclasta la pilota a la xarxa. Se senten els primers xiulets, pròleg de la gran bufada que s'acosta.

En Zamora surt fins mig camp per felicitar a l'autor del gol. El públic protesta: Paveries, no!

AQUELLA FÚRIA...

En Cros s'empipa. I ara! On s'és vist inaugurar l'*score* els forasters! Es torna a posar de davanter-centre, i ell i en Julià agafen braó i acometen la porta dels *reales* amb una fúria *canina*, però en va.

—Es que el gol de dalt sempre ens ha estat funest!—diu un «europeu».

—Tiri, home!—diu un «españolista».—Es que nosaltres juguem més bé!

L'«europeista» es gira indignat i «increpa» al «real», i quan aquest va per clavar-li morma, ve el

SEGON GOL

que té per base una centrada d'en Olariaga aprofitada per en Zabala. Això apaivaga al *Real*, i no tenim de deplorar desgràcies personals.

L'OLIVELLA SUCA

En Julià, cansat de què li diguin «pepa», fa una passada estupenda a en Cros, aquest la fa a l'Olivella, que fa un bot i,

—Nois: és qüestió de començar a repatriar estrangers.

—Perillen les veces!!

plaf!, en Zamora ja està esbotzat!

L'«europeu» somriu... El *real* fa una ganyota...

JA HI SOM!

En Zabala fa un punt de *camel-trot*, es fa amb l'*esférico* i avança solet cap a gol. En Jaumandreu fa salts dintre el gol, com un ocell dintre la gàbia. En Zabala va avançant, i en Colls també. L'«Hombre-tanque» ensopega, cau i toca la pilota amb les mans, i la *bimba* va als peus d'en Colls, en ple *orsai*, qui xuta i... gol!!

EL CALVARI D'EN LLOVERA : : : :

En Llovera el dóna per vàlid, en Cros protesta, però no li val, en Julià agafa al refli pel braç (per les solapes és massa perillós) i l'Olivella pel coll; creiem que l'escanyen... El públic demostra gran afició a la bufera i obsequia a en Llovera amb una serenata digna d'una festa major.

A les «populars» hi ha pinyes. *Reales*, «europeistes» i «ollistes» fan un *match* de boxa. Surten guàrdies i *despejan* (!) la situació.

PRUDÈNCIA!

Un home, llarg i prim, salta al camp i corre cap el refli amb ànims de fer-li una cara nova, però en Montes l'agafa per la cintura i el dóna a un guàrdia, que se l'endú agafat per l'orella. El públic riu, i rient, no xiula.

EL SEGON «EUROPEU»

Poc després, l'Alcàzar, en una *córner*, endinya el segon a en Zamora, però el públic no para de xiular.

TIT-TIT-TIIIT!!!

El joc es torna brut a més no poguer. En «Pepis» endinya cada cossa a la ventresca dels contraris, que encanta. En Colls, ídem.

El públic apedrega a en Llovera, que no s'hi veu de cap ull. Les pedres són de tamany natural i costen un blau a un *acomodador*.

Per fi s'acaben les municions, o els *municionadors*, i el joc segueix sense incidents, però amb brutícia, i l'«Español» en clava dos més, de la mateixa *manera* que n'hauria pogut clavar una dotzena.

TIT-TIT-TIIIIIT!!!...

5 a 2! Hurra! Amunt, *reales*, *yo os empujo*!

COMENTARIS

L'«Español» jugà millor que el seu contrincant, per més que l'Olariaga va estar fet una cafetera com no n'havem vist mai cap en la nostra vida.

L'«Europa» es ressentí de la «topada» d'en Cros, que no pogué fer res de bo, i a més de què en Montes va estar una mica «desgraciat». Era desgràcia, o contemplacions als seus ex-companys? *Chi lo sa*!

En Julià no va ésser l'excellent jugador d'altres vegades, però ens demostrà ésser molt millor que en Cella, *el frágil*, i l'Olivella va ésser el millor de tots vint-i-dos...

En Zamora? Molt bé en tot, menys en el segon gol, que amb més »vista» hauria pogut evitar-lo...

FRA GRANOTA

TERRASSA - U. E. DE SANS

Encara ens en fem creus. Aquell «Terrassa» no l'havíem vist mai.

De tots vint-i-dos jugadors, en Broto (l'esquitx de davanter) va ésser el millor. Si un dia a Terrassa pensaven fer un monument i no sabien a qui, en Broto ens sembla el més indicat. Tot el partit va passar-se'l de cara a en Pedret, cercant-li les pessigolles sense defallir i va sucar tres vegades sense donar-se *pisto*.

L'Argemí també va treure faves de l'olla, de manera que les setrilleres Argemí-Gràcia - Broto rendiren un excellent resultat.

Visca el Sidral! Visca!

TONI

MARTINENC - SABADELL

Quan va venir la moda dels colls d'aletes, tothom es va posar colls d'aletes; quan va venir la moda dels calçotets sense betes, tothom es va posar calçotets sense betes; quan va venir la moda... qualsevol moda, tothom la va seguir. Que té d'estrany,

Panyeria PEREZ

Fàbrica de teixits de llana a Sabadell. Sucursals a Madrid: Fuencarral, 89 i San Joaquin, 2

Extens assortit en trajes i abrics per a home i per a senyora

Per a vestir bé i a poc preu no deixeu d'adquirir les tallades de levita en aquesta importantíssima casa

Hospital, 15 i 17. Teléfon 3883 A. BARCELONA

LA SORTIDA

—Ep, Manel! No siguis pallús! Que no veus que has xutat al darrrera de la davantera?

doncs, que ara, que és moda el «contrasentit», tot surti al revés, i que el «Sabadell» segueixi la moda? Es lo més natural.

Qui més qui menys creia que el «Sabadell» era superior al «Martinenc», doncs, és molt natural que guanyi el «Martinenc».

Ves per on, tot seguint la moda un equip, pot anar a la cua sense adonar-se'n.

Comentaris? Ressenya? Judicis? *Véase el dorso*... que no hi trobaran res.

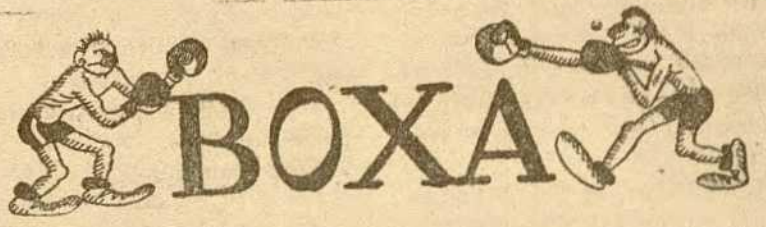
JÚPITER, 3 — ILURO, 1
LLEYDA, 3—BADALONA, 2
ATLÈTIC, 8 — REUS, 1

Per manca d'espai, aquesta setmana ens veiem obligats a restrényer les ressenyes del grup B.

La gesta de l'«Atlètic de Sabadell», que d'ençà del diumenge pot dir-se de tu amb el «Sevilla», mereixeria un tom en rústega enquadernat en tela per cantar les excelsituds d'en Ramos, d'en Pros, d'en Mota, d'en Pous i d'en Galofré.

També mereixeria capítol apart el triomf del «Lleyda», però l'home proposa i l'espai disposa, de manera que la setmana vinent serà un altre dia.

X.

Un dia restàrem sorpresos a l'observar que la fila 9 era la fila O, i el núm. 57 era la lletra B. Un altre dia ens tancaren en una gàbia i ens obligaren a sortir per una obertura de *rejilla* a trossets. Però no en férem cas en espera de majors alteracions. No anàvem errats. El dimecres ens acabaren de desorientar: El segon combat era l'últim, i l'últim era el penúltim. Serà aquesta l'última innovació, o bé en propers reunions el públic farà d'acomodador i els boxejadors ventaran als managers? Pel que pugui succeir, preparem-nos.

En Porcher ha anat a menys. Es veu que la baixa del franc ha afectat a la categoria dels wel-

ters francesos. Si els organitzadors que totes se les pensen (de cara a la taquilla) organitzessin un combat Moran-Arnaud, lograrien dues coses: deixar cada cosa al seu lloc i amargar l'existència d'en Berthis.

En Moran va fer un combat en el qual l'instint de conservació va anullar la febre de la lluita. Estava cohibit. Els que el veiérem boxejant amb l'Alis ens semblava impossible que fos el mateix. Si en Porcher hagués pujat al *ring* en qualitat de fera *corrupia*, compendríem el *tiento* d'en Moran, però en Porcher va boxejar anèmic i romàntic de forma que no feia respecte ni als espectadors. Però l'*arcano* és un misteri i val més no amoïnar-se.

En Ciclone va ésser l'heroi de la vetllada. Com si el repartir

JIM MORAN

elatellades fos un entreteniment per passar l'estona, es va engegar davant de l'Aracil amb una rapidesa que desconcertava. L'Aracil, que nos és manco (més aviat és *bifio*), es veié negre per esquivar. Els cops plovien a bots i a barrals, i a l'acabar el combat, no sabia on era i tot li rodava.

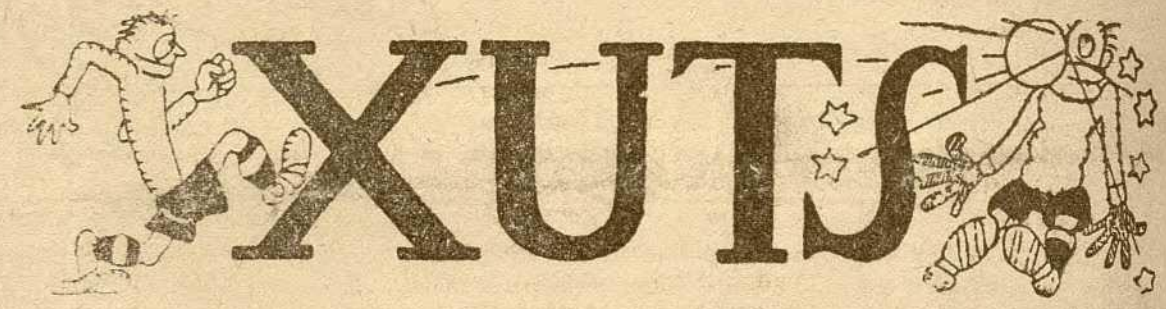
Si no arriba a ésser aquest combat ple d'encís, molts assistents a la vetllada s'haurien entregat a la desesperació.

***

El combat Valls-Moran és un fet. Així com l'anunci del combat Uzcudum-Teixidor ens va fer somriure, aquest ens engresca.

Una d'encertada!

EL FRARE DEL BARÒMETRE

Ja sabem el *truco* de l'Olariaga. Juga bé un diumenge sí i un altre, no.

El diumenge que ve li toca «pífia».

〰

En Lapena, del «Gràcia», va empastifar un gol per estar en *off-side*.

I, està clar, el refli li va dir:

—Això no val, Lapena...

〰

—Qui va fer el gol del «Barcelona»?

—En Martí.

—Ah! Ja ho suposàvem.

〰

En Pelaó no és en Pelaó.
Ara és un altre Pelaó.
Que no és com en Pelaó.

〰

En La Riva volia regalar a l'equip unes *pellizas* la mar de castisses per a quan anessin a fora.

Però en Zamora s'hi ha oposat.

—Ja s'han acabat les *pellizas* per a nosaltres...

Fins diumenge.

〰

Els nois del «Barça» estan esverats. Les ovacions negatives els donen palpitacions... I no n'encerten una...

I l'Alcàntara... riu!

〰

El bon soci blau-grana es considera «timat». Ells paguen quota per a que els seus guanyin. I si no guanyen, no és pas qüestió de pagar.

Ens fa l'efecte que hi haurà baixes.

〰

El «Sans» va anar a rebre a Terrassa.

El desengany d'en Greenwell és tan gros com el memorial de greuges que es presenta a l'«Español».

〰

En Zamora va dir a Bilbao que, sempre que juguen amb el «Barcelona», els acompanya la fatalitat.

Ja el fas bé aquest paperot.

〰

Ara l'«Europa» dóna la culpa de la tunyina a en Corbinos.

Quan l'altra setmana en Montesinos es va empescar allò de l'*one-back*, en Corbinos li va

abocar els elogis pel broc gros.

Però vingué el diumenge i en Monte i el seu sistema van quedar a l'alçària de l'empostissat.

I diu que quan trobi a en Corbinos li farà no sé què nou.

~~~

En Matas es vol suïcidar, però no sap què triar, entre el punyal i la metzina. La pallissa del diumenge li ha arribat al cor i es tem una desgràcia.

Pel que pugui ésser ja havem avisat a en Dova per a que estigui al tanto.

~~~

La Pilar, de l'«Español», s'ha engreixat, en una setmana, deu quilos. La victòria la té esbojarrada.

Et felicitem, Caicedo.

~~~

El diumenge a la nit en Genar La Riva va *puginar* un tec, a «La Pàtria», a l'equip *victorioso*.

Déu te'n guard de què guanyessin cada dia!

~~~

En Zamora és molt atrevit.

No ho dubtin.

Es home de molts *arrestos*.

~~~

A la «Fede», els uns volien collocar en Bernades i els altres en Torrents. Però aquest els diu que *naranjas*, i ara el pobre Bernades es troba amb un concurs entre cap i coll.

Noi, no estàs de sort.

~~~

Els de cà l'«Europa» volien a totes passades que s'anullés un gol, que en Cuscunilles, que d'això en sap un niu, ens diu que no es tenia d'anullar.

I fins varen tirar pedres!

Viva la civilización y la cultura!

Es veu que en Jaumandreu és molt graciós.

Té cada sortida!

~~~

Ara, a en Zabala li diuen «el perforador», com a en Martí li diuen «el entusiasta».

Quines ganes de treure motius!

~~~

Quan en Zamora para un xut, sempre diu a la quitxalla que el volta:

—Així ho fan els internacionals!

Però quan ho fa com el diumenge amb aquella *córner*, s'excusa dient:

—Us vull ensenyar tots els estils. Així ho fan els que no en saben!

~~~

Els del «Sabadell» estan engrescats amb el resultat del segon partit «Barça» - «Atlètic». Diuen que a l'«Atlètic» són ells el que l'han guanyat.

Per què? Perquè l'Hill és el seu entrenador.

~~~

Al «Centre d'E. de Manresa» hi ha el mateix tràngol dels nostres cercles. Per a la construcció d'un camp més espaiós, s'acordà en una reunió d'estranquis obligar als socis que contribuïssin amb quinze pessetes per barba, si no volien ésser expulsats.

Els socis no hi volen contribuir, perquè diuen que d'aquesta reunió no en sabien res.

A Manresa els »maquiavelismes» fracassen.

~~~

Conversa caçada al vol:

—Diu que dintre de poc l'equip del «Barça» estarà compost exclusivament de professionals anglesos.

—Doncs el públic l'hauran d'anar a cercar a Anglaterra, també.

~~~

L'Alarma ha estat designat per a ornamentar la catedral de Les Corts.

Sobretot, que no s'hi descuidi una bandereta de cada nació.

Es molt allusiu...

~~~

Quan el «Martinenc» sigui campió de Catalunya, el «Gràcia» tingui 11,000 socis i l'«Europa» sigui un convent de monges, nosaltres ens donarem a la beguda.

De sidral, eh?

~~~

Cada vegada que en Pozsonyi diu, entrenant als jugadors del «Barça»:

—*Stoop*!

...En Sami hi afegeix:

—...id!!...

En Pozsonyi ja es comença a escamar.

~~~

El «Gràcia» empata amb el «Barça», l'«Español» desencola a l'«Europa», el «Martinenc» abonyega al «Sabadell» i el «Terrassa» esbotza al «Sans».

Vol fer el favor de tirar-me un pronòstic pel diumenge vinent?

~~~

—L'Alcàntara apareixerà resplendent, enlluernador i triomfant el dia del partit amb l'«Español».

—Això és un rumor!

—Doncs digui que la Bíblia, per vostè, és una murmuració...

~~~

En Platko va sortir al camp amb un jersei blau. Celebrem que s'hagi tret el dol, però ens temem que, si segueix amb la mania d'allargar la poteta quan li entren, se'l tindrà de tornar a posar aviat.

~~~

L'interior dreta del «Gràcia» no n'esguerrava ni una, mentre en Piera ni per casualitat empalmava una pilota. Un del públic que estava de llomillo, va cridar:

—Ep! Piera! Pren patró d'aquest Sastre!

En Sastre es va estarrufar i en Torralba li va «birlar» la pilota.

~~~

Onze llagostins varen fer la llesca a un «Hombre-llagosta».

Allò de què el peix gros es menja el petit, és un timo.

El camp de l'«Europa» va tornar a veure's adornat de coloraines vives i cridaneres, que do-
~~~

naven un aspecte més alegre al *campo situado en las chimbabas* (que deia *Aire Libre* madrileny).

Vostès es creuran que era degut a en Julià, oi? Doncs baden. En Zamora té més acceptació.

~~~

En *Ricarditu* estava arrestat, per una de les seves «coses», i en La Riva tingué de suar i fer valer la seva influència per aconseguir l'indult.

Aquest xicot serà la teva ruïna, La Riva! No li tinguis tantes contemplacions!

~~~

Ha fallat l'*one-back*.

La Junta de l'«Europa» té el propòsit de provar el *cinc-back* o el *sis-back*, a veure si dóna més bon resultat.

~~~

Els onze minyons de l'«Europa», malgrat el discurs previ del *Canciller* i la promesa d'un tec en perspectiva, varen sucumbir sota la panxa d'en Zabala, com onze pollets esclafats per la lloca.

...I vagin-se rient del «Tanque-apisonadora»!

~~~

A l'«Español» hi havia *hervido*, però va dimitir en Rierola i s'aconseguí un 5 a 2, i el llomillo va *sentar sus reales* a cân La Riva.

De manera, que... *la paz reina en Moscou*.

~~~

En Rierola va actuar de profeta. Després del gol que va fer en Mauri, va dibuixar uns signes cabalístics al cim de l'*hongo* i va pronosticar que l'«Español» guanyaria per tres gols.

Si en La Riva li arriba a conèixer aquests dots de profeta, no li accepta la dimissió.

~~~

Al «Colón», després de l'empat amb el «Gràcia», el pessimisme va fer-ne de les seves. No hi hagué *reparto* de bombons i brometa.

En Tifeta, el fill d'en Cuscunilles, que és molt llaminer, va fer una rebequeria i es va empassar la xicra de xocolata d'en Gamper, tenint d ésser expulsat del local.

~~~

Les comissions de socis fan cua a la porta del «Barça». Pregunten el següent:

Primer. Per què no juga l'Alcàntara.

Segon. Per què posen jugadors estrangers.

Tercer. Per què no es pot aconseguir res més que empats i *scores* magres.

A la majoria d'aquestes comissions no se les rep, per indiscretes.

~~~

Què diuen d'en Kirby? Que està de morros amb els jugadors i que vol guillar?

Com que l'instint de xafardejar no ens fa perdre l'enteniment, no ho creiem.

~~~

Enguany el campionat és perfectament sidralista.

L'equip que quedi en últim lloc es podrà ufanar d'haver guanyat o empatat amb el campió.

Cómo está la sociedad!

~~~

Els jugadors del «Barça» la passada setmana no foren obsequits amb cap banquet.

En canvi, els de l'«Español» s'han tingut d'eixamplar la trinxa de les calces, de tants colomins que portaven al cos.

Els resultats confirmen els fets.

~~~

En Saprissa és de bronze barrejat amb ferro colat.

El diumenge al matí va guanyar un partit d'*hockey* i un de *tennis*, i a la tarda va guanyar a l'«Europa» defensant la porta d'en Zamora de les escomeses de la davantera gracienca.

No estem segurs si a la nit va pendre part en cap cursa de bicicletes.

Tot podria ésser!

~~~

En Piera ha canviat el títol de *mago del balón* pel de *mago de la carpanta*.

Diu que cada vegada que hi ha tec els companys de taula tenen d'amagar el plat; del contrari, corren el perill de què en Piera els *dribbli* un tros de pollastre.

Llàstima que no hi hagi *gourmets* olímpics!

~~~

Per al càrrec de secretari de la Federació hi hagué disturbis i cops de cadira.

Diuen que un dels aspirants va sortir ranquejant.

S'imposa el professionalisme, també!

~~~

En Jaumandreu el diumenge va fer una colla de sortides que ens recordaren les ja pretèrites d'en Pasqual.

A cada sortida arribava fins a mig camp.

I encara sort que eren productives.

Però productives per a l'«Español».

Cada sortida, un gol.

(«Xut» fet segons la nova *literatura* d'en Mateos.)

~~~

Els *reales* tornen a somriure i tornen a lluir les ensenyes, que havien ja amagat darrera les solapes...

Tornen a ésser *leaders*...

I són altra volta *eternos rivales de cuidado*.

La vida nos sonríe.

~~~

El «Barça» està esparverat. La lògica els fa témer una desgràcia irreparable i de calibre el dia del partit amb el «Real».

En efecte, l'«Europa» bat al «Gràcia» per 3 a 0, i el «Barça» hi empata a 1, lo qual dóna una relació de 2 a 0, que aplicada als 5 a 2 de l'«Español» dóna uns 10 gols als *larrivistes* pel dia 23.

Cregui'm, Gamper, no s'hi capfiqui.

~~~
~~~

En Jaumandreu està que no hi veu de cap ull.

El dia del partit amb el «Sabadell», la Junta de l'«Europa», en vista de les pifiades que va fer en Jaumandreu, li va dir que anés amb compte, perquè podia perdre l'empleu...

El del diumenge va ésser una repetició *corregida y aumentada* de lo del «Sabadell»...

Prompte serà un fet la constitució de l'Associació Futbolística de Clubs Amateurs, en el que hi intervenen distingides personalitats de l'esport.

I, és clar, al dir «personalitats», en Peris creia que es referien a ell.

Pavero!

Podem dir que en Comenges, el de l'«Inter», i el delegat d'un centre que fa poc ha creat equip de futbol, són els que han sigut elegits per als treballs preliminars.

I ens diuen que a en Peris no el volen, perquè treuria serietat a les seves gestions.

Uva!

Al pas que va, el «Barcelona» aviat podrà organitzar una olimpíada, en la qual hi participaran equips hongaresos, alemanys, filipins, anglesos, etc., formats a base dels seus «internacionals».

Que molt bé podria dir-se'n «olimpíada de les pepes».

Volen saber qui serà elegit secretari de la Federació?

Diguin en Rossell i no l'erraran.

I el concurs?, preguntaran molts.

Home, bé es tenia de dissimular un xic! I, sinó, per què serveix el maquiavelisme?

L'Alseda ha pronosticat que el Poble Nou serà campió del grup de promoció.

L'any passat deia que ho seria l'«Hostafrancs», de segona categoria.

L'any que ve votarà pel «Bordeta» o el «Barri de Pequín», car es veu que els clubs amb noms de barriada el tenen suggestionat.

El «Colón Atlante» és un club simpàtic i fins els federatius hi tenen predilecció.

L'altre dia, al trucar el seu president a la porta de la Secretaria, la veu del dimoniac Rossell inquirí:

—Qui truca?

—El president del «Colón».

—*Alanta*! — respongué el futur secretari.

Aviat llegirem:

«Ha llegado procedente de Manchester el formidable delantero del cuarto equipo del «Notts County», Brodamwey, que jugará de delantero-centro en los próximos partidos internacionales organizados por el «Barcelona».

»Los que han visto entrenar a tan excelente jugador, aseguran que como *equipier*, a pesar de sus 45 abriles, está aún *verde*; pero, dado su nombre y calidad de inglés legítimo, no se ha dudado en conferirle tan difícil como importante puesto en el equipo.»

FONÒGRAFS
DISCS DE TOTES CLASSES
Articles per a Futbol, Tennis, Natació, Ciclisme, Boxa, etc., etc.
A. Peris
Pilotes, Jerseis, Pantalons, Genolleres, Turmelleres i Guants.
LA NACIONAL
CARRER DE SANTA ANNA, 21

L'hora del correu

Si entre les damiselles sidralistes n'hi ha un parell que vulguin ésser padrines de guerra, els recomanem els soldats Domènec Garriga Girals i Joan Urpi Llorens, Regiment d'Artilleria, Plaça i Posició, Parc Mòbil, Primera Unitat. Drius (Melilla).

Jep.—En fem ús.

El Nanu.—Vostè ens envia un article en castellà i la seva traducció en català..., però, a nosaltres, com si ens ho enviés en xinès. Hi falta grapa.

T. S. P.—Ens és simpàtic, però no podem publicar-l'hi per manca d'interès.

Un que hi era.—Doncs llegint-lo juraríem que no hi era.

Jon Vallas. — Li'n publiquem un tros:

«Després del partit Europa-Barça.—Mossèn Lletuga tirant de gralla.—Per fi! Alabat per sempre sies, Manel, i... alça, Manela, que va de bo. Visca la *breva*... i la Pepa i la meca (la seca pels altres). Abaix la «bidanga» i el blat de moro! Visca el moscatell i el lluç de palangra!!! Amén.»

Quina barra!

Llardons.—Ho guardem.

Irònic.—Gràcies i endavant!

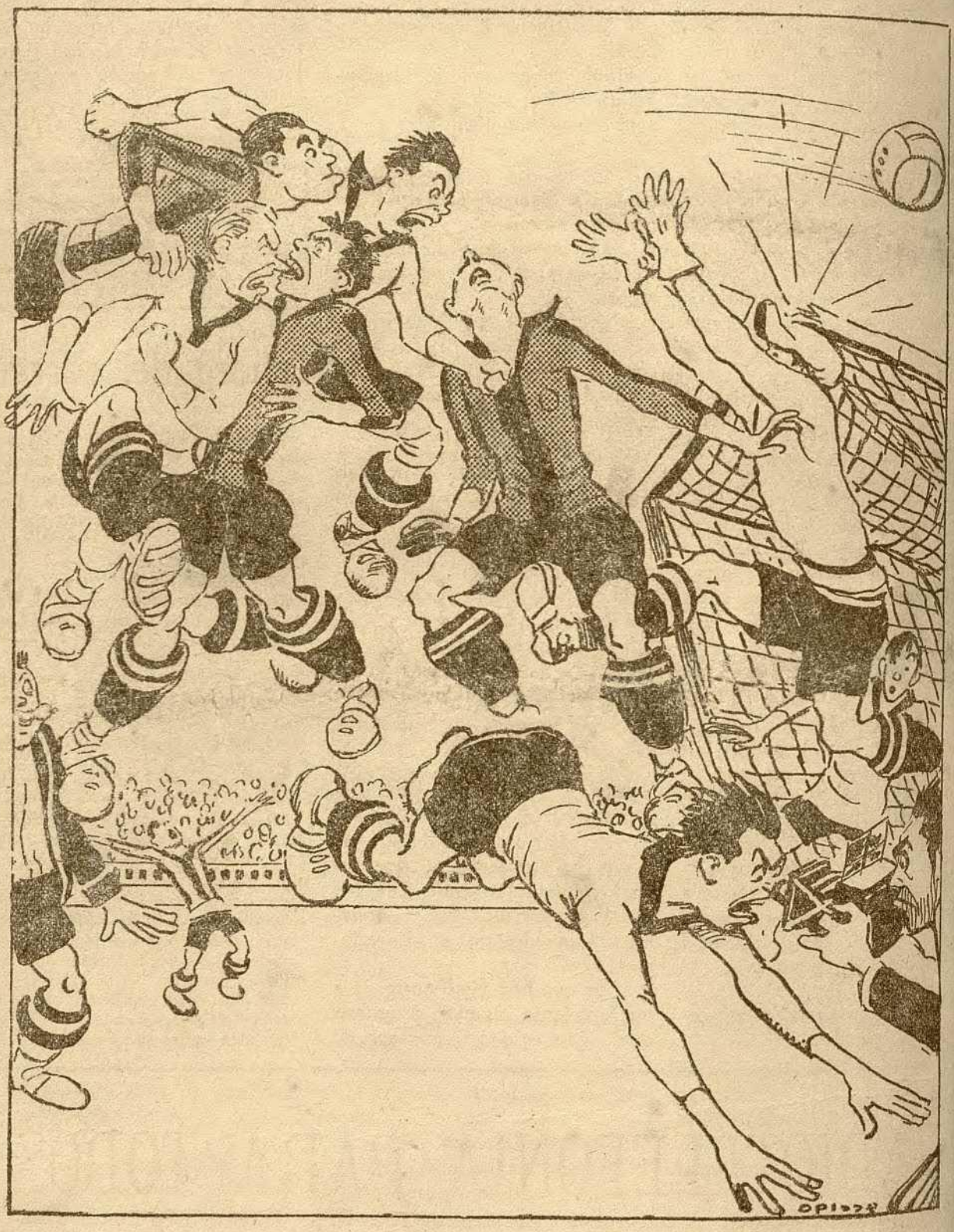
(Queden cartes per contestar.)

ACABA DE PUBLICAR-SE!

RADIOTELEFONIA PARA TODOS

Manuel del radio-escolta i del constructor d'estacions de T. S. F. pel Director de l'Escola d'Enginyers Electricistes de Weimar W. E. ECKARDT. — Aquesta obra ensenya, sense necessitat de cap coneixement previ, a construir i utilitzar per si mateix, amb un cost reduït, una magnífica estació receptora de T. S. F.

PREU DE L'EXEMPLAR: **0'75 PTES.**

LA «CORNER»